

Missie onder de Joden

Missie = Moord

een antwoord op de antisemitische evangelisatie

Missie onder de Joden

rabbijn Issachár Tal

een publicatie van Stichting MaBáS, 2009

Amerikaanse evangelische gemeenten hebben een jaarbudget van \$ 250.000.000 voor de zending onder de Joden. Inmiddels zouden 275.000 Joden wereldwijd verbonden zijn aan christelijke gemeenten. Alleen al in de Verenigde Staten bestaan nu ruim 400 zogenaamde 'Messiaanse gemeenten', die gefinancierd worden door christenen.

Ook in Nederland en België zijn dergelijke gemeenten actief, en ook al opereren zij onder verschillende etiketten (zoals 'gemeente van Messiasbelijdende Joden'), zij hebben alle één ding gemeen: zij zijn christelijke gemeenten gefinancierd door christenen. Hun enige doel is het, Joden te bekeren tot het christendom.

Hoe doen de missionarissen onder de Joden hun werk?

Om te beginnen verkrachten zij bijbelteksten en bijbelcommentaren: zij citeren onjuist, vertalen vals en leggen ongefundeerd verbanden tussen teksten uit verschillende tijden en verschillende gebieden. Verder zeggen ze, dat sinds hun god Jezus door de Romeinen is gedood, het Jodendom heeft afgedaan, en dat Joden alleen via het christendom weer in contact kunnen komen met de Eeuwige. Tenslotte doen zij het voorkomen, alsof een Jood gewoon Jood kan blijven als hij zich bekeert tot het christendom. Want, zo zeggen zij: "Jezus was de Messias van de Joden en dus kan een Jood hem volgen!"

Waarom nu dit pamflet?

Onze traditie zegt (Talmóed, tractaat Sanhedrín 37a): "Wie één joodse ziel redt, is alsof hij een hele wereld heeft gered!" Het joodse volk wordt wereldwijd verzwakt door de bekering tot het christendom van zoveel Joden. Ook de gemeente Klal Israël wordt soms lastig gevallen door zendelingen: verscheidene malen al hebben wij christenen die ons wilden bekeren de toegang tot onze diensten moeten ontzeggen. Onze synagoge is OPEN voor iedereen die Jood wil zijn - wie christen wil zijn, hoort in een kerk. Wij laten eenieder in zijn waarde en wij verwachten dat eenieder ons ook in onze waarde laten zal.

Regelmatig worden wij aangeschreven door mensen met de halachische status Jood, maar zonder joodse opvoeding en zonder joodse relaties, die op zoek zijn geweest naar een plek om hun joodse identiteit te beleven, en daarbij in handen van missionarissen vielen. Moge dit pamflet er toe bijdragen, dat niet nóg meer joodse zielen verloren gaan in het christendom.

NB Dit pamflet is bedoeld als verdedigingswapen tegen de missionarissen: het dient niet gebruikt te worden om christenen aan te vallen en van hun geloof te beroven.

Vanwaar de obsessie van de evangelische gemeenten met het bekeren van nu juist Joden? Er zijn immers veel meer moslims? En miljoenen niet-kerkelijken van christelijke komaf?

De evangelische christenen hebben dit probleem: volgens hun lezing van het Nieuwe Testament kan de Verlossing (de 'wederkomst' van Jezus) alleen plaatsvinden met de medewerking van de Joden. In Mattheüs 23:39 lezen zij: "Jullie [de Joden] zullen mij niet zien aler jullie zullen zeggen: gezegend is hij [Jezus] die komt uit naam van God".

Volgens de evangelische christenen MOETEN de Joden dus Jezus erkennen, want anders komt Jezus niet terug op aarde.

Overigens menen vele van hen ook dat er van alle Joden maar 144.000 Jezus hoeven te erkennen als de zoon van God. De andere 15 miljoen Joden zullen bij de komst van JC tijdens wereldwijde ongeregeldeheden worden gedood. Tesaamen met alle andere niet-christenen...

De evangelische christenen werken door middel van hun bekeringen van Joden bewust toe naar de vernietiging van het Jodendom en de uitroeing van het joodse volk! Zij wensen een nieuwe holocaust - hun bekeringsdrang is niets anders dan het toewerken naar een nieuwe 'Endlösung'.

Beseffen wij nu, dat het begrip 'Messias' een joods begrip is en dat Jezus volgens het NT een Jood was! Hoe kan het dan dat uitgerekend de Jóden hem niet aanvaardden?! Zou het kunnen dat Jezus misschien níet de Verlosser was? Zou het kunnen dat de Joden gelijk hadden? Nee, dat kan niet, en dus, om te bewijzen dat de christenen gelijk hebben (om het christendom te rechtvaardigen), moeten de Joden alsnog JC erkennen! Tegen elke prijs en met alle middelen.

Vanuit deze twee behoeften komt de enorme wereldwijde inspanning van de evangelische christenen voor de bekering van de Joden.

Waarom is dit voor hen zo vreselijk dringend? Via het internet komt de waarheid over het christendom binnen bereik van steeds meer mensen: nog even en niemand zal nog bekeerbaar zijn!

Het Joodse verleden in het christelijke Europa

de joodse toekomst als verhoopt door de evangelisten!

Teneinde het Joodse volk te vernietigen, verkondigen de missionarissen deze leugens :

- I De Tanách ('het Oude Testament') kent profetieën die naar Jezus verwijzen**
- II De enige weg voor een Jood terug naar God loopt via Jezus en zijn kerk**
- III Joden kunnen christenen worden en tegelijkertijd Joden blijven**
- IV De drieëenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest is niet strijdig met het Jodendom**
- V Wonderen bewijzen de waarheid van het christelijke geloof**

Leugen I De Tanách ('het Oude [= afgedane] Testament') kent profetieën die naar Jezus verwijzen.

We leggen aan een evangelist de christelijke bijbel voor geopend in het boek Lucas (14:26) en we laten hem hardop lezen:

“Wie mij volgt, maar **niet breekt** met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn”. Dan zeggen we tegen de zendeling: “Goed, Jezus zegt hier dus dat al zijn volgelingen met hun familieleden moeten breken”. Dan zal die zendeling zeggen, dat dat daar wel staat, maar dat we dat in een bredere context moeten zien: we moeten dan het hele boek Lucas lezen, en ook begrijpen waar en wanneer dit geschreven werd, opdat we zullen begrijpen wat er nu precies bedoeld wordt.

Dit is precies de manier waarop zendelingen met onze joodse teksten omgaan om ons te doen geloven dat in ónze teksten Jezus werd aangekondigd als de masjéach – messias.

Zo citeren de missionarissen vaak psalm 22:17, waarin beschreven staat hoe koning David door zijn overmachtige vijanden omringd werd: “Zij omgaven mijn handen en voeten als een leeuw”. Dit wil zeggen: ik kon geen kant meer op. De valse vertaling is dan: “Zij doorboorden mijn handen en voeten”, en zo zou dan de kruisiging voorspeld zijn, 1000 jaar voor dato. Daarmee wordt er gesuggereerd dat er een band is tussen koning David en Jezus, wat weer past in de Joodse traditie, die zegt dat de Masjéach een afstammeling van koning David zal zijn.

En zo zijn er veel verzen die opzettelijk fout vertaald worden om Joden te misleiden. Elke keer dat een missionaris ons probeert te overtuigen met zijn citaten uit onze geschriften, hoeven wij alleen maar een joodse vertaling van de tekst erbij te halen om te zien, dat wij worden voorgelogen. Overigens vallen de missionarissen dan veelal stil, want zij kennen uit de Tanách alleen die voorgekauwde citaten: zij kennen de Tanách niet. En de over de juiste vertaling kunnen zij niet met ons in discussie, want zij kunnen het Hebreeuwse origineel niet lezen. En wij wel. Of in ieder geval onze rabbijnen...

Zelfs op hun eigen bijbel kunnen de missionarissen niet vertrouwen.

- Waar het NT verhalen uit de Tanách herbruikt, doet het dat met spiekfouten: op drie verschillende plaatsen staat in de Tanách dat Ja'akóv met 70 personen naar Egypte afdaalden. Maar in Handelingen 7:14 staat foutief gekopieerd: 75.

- In Hebreeërs 8:8 en verder staat een zogenaamd citaat uit ons boek Jeremiejáh, dat zou luiden, dat God zijn Verbond met het joodse volk had verbroken omdat ons volk dat Verbond niet hield, waarop God ‘niet langer om hen gaf’. In het origineel in Jeremiejáh 31:3 staat: ‘Van ver ben ik naar je toe gekomen, vrouwe Israël, Ik heb je altijd liefgehad, mijn liefde zal je altijd vergezellen’ = Hij bleef hen trouw.... Het origineel komt dan ook overeen met Leviticus 26:44-45 en Rechteren 2:1, waarin God beloofde Zijn verbond met ons volk nooit te zullen verbreken. (Waar Jeremiejáh zou spreken van een ‘nieuw verbond’ spreekt hij in werkelijkheid van een nieuwe instelling die God ons zal geven in het messiaanse tijdperk, waardoor wij dan geen verleiding tot kwaad meer zullen kennen. Geen vervanging dus van het Verbond, **maar juist een versterking!**)

- In Hebreeërs 10:5 wordt psalm 40 geciteerd als een aankondiging dat de dierenoffers (de zoenoffers in de Tempel) zijn vervangen door de dood van Jezus: “offers heeft U niet van ons gevraagd, maar een **lichaam** heeft U voor mij bereid”, terwijl in werkelijkheid in psalm 40:7 staat: “Offers en gaven verlangt u niet... Nee, u hebt mijn oren voor u geopend”...

Nemen we bij deze duidelijke tegenstrijdigheden in aanmerking dat evangelische christenen steeds beweren dat zij de Tanách beschouwen als door God geïnspireerd, als het onfeilbare woord van God én als de bron waaruit het ‘Nieuwe Testament’ put, dan mag het duidelijk zijn **dat zij het NT dienen af te wijzen als onjuist.**

Leugen II De enige weg voor een Jood terug naar God loopt via Jezus en zijn kerk.

In het NT-boek Romeinen, 3:23, staat: 'Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God'

Nu zeggen de missionarissen:

in de tijd van de Tanách hadden de Joden dierenoffers nodig om na zonde onze relatie met God te herstellen. De Tempel staat niet meer en er worden geen dieren meer als zoenoffer gebracht. Verzoening met God door verlossing van zonden kunnen de Joden nu alleen maar vinden door te geloven in JC, want die zou aan het kruis gestorven zijn als het laatste zoenoffer.

Het idee, dat ieder mens (ongeacht zijn leeftijd) gezondigd heeft (dat iedereen 'in zonde' geboren wordt) heeft geen enkele wortel in de joodse leer. Evenmin is er enige basis voor de stelling, dat Joden zonder de zoen- en reinigingsoffers in de Tempel niet verlost kunnen worden voor hun zonden.

De Torá leert ons, dat de mens niet is geschapen met zonde, maar met een **neiging** tot het kwaad (Genesis 8:21) **én** met de vaardigheid die neiging te overwinnen (Genesis 4:7). Psalm 37:27 leert ons bovendien dat wij in staat zijn goed te kiezen boven kwaad. De Tanách leert ons, dat zonde **een handeling** is, niet een staat waarin wij ons bevinden.

Daarenboven gaf de Eeuwige ons wel degelijk een manier om voor onze zonden te boeten, anders dan door de zoenoffers. Deze waren alleen bedoeld voor onwillekeurige overtredingen van de geboden (Leviticus 4:1), en zij moesten ons inspireren tot grotere zorgvuldigheid.

In Hosjeá 14, in Koningen I 8:44-52 en in Jeremiejáh 29:12-14 wordt ons eenduidig verteld dat bij ontbreken van een Tempel de dierenoffers dienen te worden vervangen door het offeren van gebeden. Daarbij zegt psalm 51:19: 'Het offer voor God is een gebroken geest; een gebroken en verbrijzeld hart'. En in Hosjeá 6:6: 'Want liefde wil Ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard dan enig offer'.

Uit dit alles leren wij helder **dat iedere Jood** door inkeer, door gebed en door te doen wat juist is, **zonder tussenpersoon kan terugkeren tot de Eeuwige**.

In de boeken Jonah en Estéér kwamen dan ook mensen tot inkeer, baden tot God en kregen Zijn genade zonder dat er een offer aan te pas kwam.

Een door missionarissen wel misbruikte Joodse uitdrukking is: 'het lijden van de rechtvaardigen is een vorm van verzoening door boetedoen'. Dit is ónze uitdrukking die door óns opgevat wordt als doelend op het opheffen van Godgegeven straf voor heel het volk Israël. Hier wordt **niet** verwezen naar boetedoen voor persoonlijke zonden. Missionarissen leggen dit wel uit als een verklaring voor het joodse lijden sinds de vernieling van de Tempel.

De Tanách leert duidelijk dat iedere mens zelf verantwoordelijk is voor zijn inkeer rechtstreeks tegenover de Eeuwige. Zie Jechezkéél 18:21-23: 'Wie goddeloos leeft, maar **zich afkeert van de zonden die hij heeft begaan, zich houdt aan al mijn geboden, mij trouw is en het goede doet**, zal zeker in leven blijven en niet sterven. **22** De misdaden die hij heeft begaan zullen hem niet worden aangerekend; door zijn rechtvaardige daden zal hij in leven blijven. **23** Denken jullie dat ik het toejuich als een slecht mens sterven moet? – spreekt God, de EEUWIGE. Nee, ik wil dat hij tot inkeer komt en in leven blijft :

תשובה

‘Inkeer’ heet in het Hebreeuws - ‘tsjoeváh’, en dat betekent letterlijk ‘terugkeren tot God’. De Eeuwige wil dat de zondaar terugkeert tot Zijn geboden en tot Zijn liefde en Hij vraagt er zelf om en belooft genade (Mal’achíe 3:7): ‘Keer terug naar Mij ... dan zal IK naar jullie terugkeren’.

Ook leren wij uit de Tanách hoe de Eeuwige meevoelend en genadig is. In Daniël 9:18-19 staat:

‘Niet omdat wij rechtvaardig zouden hebben gehandeld, leggen wij onze smeekbeden aan u voor, maar omdat uw barmhartigheid groot is. **19** Eeuwige, luister naar ons! Eeuwige, vergeef ons! Eeuwige, verhoor ons gebed!’ En ook hier weer: geen offers en geen tussenpersoon, maar ons gebed rechtstreeks tot Hem.

Koning Davíd zegt in psalm 19:8:

8 De wet van de EEUWIGE is volmaakt:
levenskracht voor de mens.

De richtlijn van de EEUWIGE is betrouwbaar:
wijsheid voor de eenvoudige.

9 De bevelen van de EEUWIGE zijn eenduidig:
vreugde voor het hart.
Het gebod van de EEUWIGE is helder:
licht voor de ogen.

10 Het ontzag voor de EEUWIGE is zuiver,
houdt stand, voor altijd.
De voorschriften van de EEUWIGE zijn waarachtig,
rechtvaardig, geheel en al.

11 Ze zijn begeerlijker dan goud,
dan fijn goud in overvloed,
en zoeter dan honing,
dan honing vers uit de raat.

12 Uw dienaar laat zich erdoor verlichten,
wie ze opvolgt wordt rijk beloond.

13 Maar wie kan al zijn fouten kennen?
Spreek mij vrij van verborgen zonden.

14 Bescherm mij, uw dienaar, en laat hoogmoed
niet over mij heersen, dan zal ik volmaakt zijn
en bevrijd van grote zonde.

15 **Laten de woorden van mijn mond u behagen,
de overpeinzingen van mijn hart u bekoren,**
EEUWIGE, mijn rots, mijn bevrijder.

En koning Sjломó zei in Kohéllét/Prediker 12:13-14:

‘**13** Alles wat je hebt gehoord komt hierop neer: heb ontzag voor God en leef zijn geboden na. Dat geldt voor ieder mens, **14** want God oordeelt over elke daad, ook over de verborgen daden, zowel over de goede als de slechte’.

Het is helder, dat hier sprake is van een rechtstreekse en wederkerige verhouding tussen mens en Schepper. Het is de opdracht aan ons volk de aard van deze verhouding te verkondigen aan alle volkeren, opdat alle mensen er van zullen kunnen genieten.

Leugen III Joden kunnen christenen worden en tegelijkertijd Joden blijven.

Om dit aannemelijk te maken, zijn onder andere de termen ‘messiaanse Jood’ en ‘messiasbelijdende Jood’ bedacht. De gedoopte kan dan zeggen: “Nee, hoor, ik ben geen christen geworden. Ik ben een messiaanse **JOOD**.” Hiermee wil men de indruk wekken, dat een Jood die christen wordt, niet zijn joodse identiteit opgeeft, maar juist zijn joodse identiteit uitbreidt en compleet maakt. **Waarmee dan gelijk gezegd wordt, dat een Jood die zich niet bekeert tot het christendom, een incomplete Jood is. Een mindere soort dus.**

Om Joden te misleiden, worden door de zendelingen in hun publicaties alle joodse symbolen gebruikt, worden de evangelische gemeenten voorzien van Hebreeuwse namen zoals ‘Beth Yeshua’ en ‘Shalom Center’ (“*voorheen de Messiasbelijdend-Christelijke Shalom Gemeente en nu een joods centrum*”), noemen hun vaak helemaal niet joodse predikanten zich ‘rabbijnen’ en hebben hun niet-joodse leden zich leugenachtig Hebreeuwse voornamen aangemeten. Enkelingen gaan nog een stap verder: zo geeft de aan het Leger des Heils gelieerde Belgische katholiek Ludo Maria (!) Gustaaf Vandevliet door heel Nederland ‘joodse’ les en lezingen onder de valse naam ‘dr. Lewie Mordegai’ en suggereert hij afkomstig te zijn uit de joodse wijk van Antwerpen. Hij doet dit uit naam van de messiaanse stichting ‘Birkat Olàm’, Hebreeuws voor ‘Eeuwige zegen’, een christelijk begrip waarmee Jezus wordt bedoeld. Internationale organisaties zeggen uit te reiken naar ‘de verloren schapen uit het huis Israël’ en presenteren zich met websites die Hebreeuwse vertalingen van de Evangelieën combineren met links naar Israëlische kranten en met Joodse symbolen:

Hoe verweren wij ons tegen dit bedrog?

Eerst en vooral dienen wij de bedriegers met naam en valse naam bekend te maken, om onze broeders en zusters te waarschuwen.

Verder kunnen wij hun valse voorstelling van zaken weerleggen.

Zogenaamde 'messiaanse Joden' zeggen, dat iemand die als Jood geboren is, **nóóit** zijn geboorterecht of zijn erfdeel kan verliezen. De joodse wet zou dit niet mogelijk maken. Ook dit is weer een leugen. Wie een ander geloof aanhangt, verliest volgens de joodse wet zijn joodse status. Dit is gebaseerd op het boek Koningen I, 18:21: waarin de profeet Eliejáh joodse aanbidders van de afgod Bá'al toevoegt: "Hoelang zullen jullie nog hangen tussen twee opvattingen: als de Eeuwige god is, volg dan Hem, als Bá'al god is, volg dan hem." Dus: óf de Schepper óf een afgod, je kunt niet Jood zijn én afgodendienaar. De afvallige Joden komen daarop tot inkeer, zweren Bá'al af en keren terug tot hun volk.

De Joodse wet is hierin eenduidig en strikt: een Jood die zich niet aan de joodse leefregels houdt is een zondige Jood, maar **de Jood die andere goden aanbidt, is geen Jood meer.**

Joden en niet-joden hebben twee verschillende paden tot de Eeuwige. De Joden moeten zich houden aan de hele Torá, terwijl de niet-joden zich slechts hoeven te houden aan de zeven Noachidische geboden. Wat de niet-joden is toegestaan, zoals werken op sjabát en het eten van varkens en garnalen is de Joden verboden, omdat wij heilig moeten zijn: gewijd aan God. Zo ook met de mening dat een mens van vlees en bloed God's zoon zou zijn en door zijn dood de mensheid verlost heeft van alle zonden: deze gedachte is de niet-joden toegestaan, maar de Joden mogen slechts in één God geloven: de Enige Schepper van het Al, de Koning en Vader van het volk Israël.

Een Jood kan alleen een Jood zijn. En zo is een christen een christen, zelfs als zijn moeder Jodin was. Wie zich 'messiasbelijdende Jood' noemt is dus óf een domoor óf een leugenaar.

M. R., de oprichter van Jews for Jesus

Leugen IV De drieëenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest is niet strijdig met het Jodendom.

Volgens het christelijke geloof, zou God ooit geboren zijn op aarde in een menselijk lichaam. Ook zou God in drievoud bestaan: de god in de Hemelen (de Eeuwige), de god die op aarde is geweest (JC) en nog een heilige geest. Jezus zou dan een tussenpersoon zijn tussen mens en God. Een tussenpersoon aan wie geen enkele behoefte bestaat, omdat zoals we zagen iedere mens rechtstreeks in relatie tot de Schepper staat.

De evangelische missionarissen zeggen, dat de drieëenheid prima past in het Jodendom. Hierop antwoorden wij vanuit Deuteronomium 6:4:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ הַיְשֵׁם אֶחָד

Sjma israël, haSjéém elohénoe haSjéém echàd!
Hoor Israë!, de Eeuwige is onze God, de Eeuwige is één!

Dit is het fundament van ons Joodse geloof en onze Joodse identiteit: de Eeuwige is één (1) en ondeelbaar en niet te vermenigvuldigen. De Torá is gebouwd op dit principe, de hele Tanách leunt erop en zonder dit zou de Talmóed omvallen en verkrumelen en verwaaien in de wind. Tot wie kunnen wij bidden anders dan tot de éne Schepper die ons maakte, anders dan tot de éne Koning die ons bevrijdde uit de slavernij, anders dan tot de éne Vader die ons tot hier gebracht heeft en ons tot in deze tijd in stand gehouden heeft en nietaflatend ons leven voedt ?!

Zeggen dat God in drievoud bestaat, is gelijk aan Hem ontkennen.

God is niet zomaar één: Hij is alomvattend en alles is in Hem. Jesjajáh 44:6 leert: '[Dit zegt de Eeuwige] Zonder Mij kan niets bestaan, IK ben HaSjéém, en buiten Mij is er niets'.

De Eeuwige toont zich weliswaar aan ons in verschillende hoedanigheden (Schepper, Vader, Bondgenoot, Bevrijder, Koning, Geneesheer, Rechter, Barmhartige, Wreker...), maar dat zijn geen afscheidingen of aparte vormen: dat zijn uitingen van Zijn kwaliteiten.

En in Exodus 3:14 zegt God: 'IK was zoals IK ben en zo zal IK altijd zijn'.

Deuteronomium 4:35: 'HaSjéém is de God, er is niets buiten Hem'. God is niet gebonden aan een locatie noch aan tijd, want Hij omvat alle locaties en alle tijd. Sterker nog: Hij bestond al voor de schepping, dus vóór plaats en tijd bestonden. Het idee, dat een dergelijk allesoverstijgend IETS samengesteld zou zijn uit drie afzonderlijke en dus door elkaar beperkte delen, is dan ook te idioot voor woorden. Even idioot als het woord 'drieëenheid': $3 = 1$?!

God bestaat niet uit stof en heeft geen vorm. God beschrijven als een wezen dat zich voortplant en dat een zoon heeft bij een mens van vlees en bloed, is strijdig met alle joodse beginselen.

En dan staat er in Exodus 20:3: 'Je zult geen andere goden hebben vóór mij'. Dit is een verbod op het zich voorstellen van een tussenpersoon tussen de mens en zijn Schepper.

'God's zoon' **kán dus niet!**

Leugen V Wonderen bewijzen de waarheid van het christelijke geloof.

En dan zijn er die ‘messiasbelijdende Joden’, die met stralende ogen en met zalvende stem getuigen, dat hun bekering tot het christendom hun leven mateloos heeft verbeterd en dat hen door JC zelfs wonderen zijn betoond.

Hierover is bekend, dat alle godsdiensten en sekten bekeerlingen kennen, die getuigen van grote veranderingen in hun leven en van wonderbaarlijke ervaringen. Om te beginnen: de veranderingen in hun leven komen uiteraard voort uit het feit dat zij hun leven hebben veranderd...

Over de zogenaamde wonderen en wonderbaarlijkheden is de Torá zelf al duidelijk (Deuteronomium 13:2-12):

‘2 Wanneer een profeet of een droomuitlegger uit je midden een teken of een wonder voorspelt, 3 dat vervolgens uitkomt, en hij verbindt daaraan een oproep om andere, je onbekende goden te volgen en te dienen – 4 luister dan niet naar wat hij zegt. Want de Eeuwige, je God, wil je daarmee op de proef stellen, om te ontdekken of je hem wel met hart en ziel liefhebt. 5 Blijf de Eeuwige, je God, volgen en heb alleen voor hem ontzag. Leef zijn geboden na en luister naar hem; dien alleen hem en blijf hem toegedaan. 6 En die profeet of droomuitlegger moet ter dood gebracht worden omdat hij je wilde opzetten tegen de Eeuwige, je God, die je uit Egypte heeft weggehaald en je uit de slavernij heeft bevrijd. Die man heeft immers geprobeerd je af te brengen van de weg die de Eeuwige, je God, je had gewezen. Zo moet je het kwaad dat zich bij je aandient in de kiem smoren.

7 Wanneer iemand – je volle broer, je zoon of je dochter, of de vrouw die je bemint, of je beste vriend – je in het geheim probeert over te halen om andere goden te dienen, goden die je nog niet kende en ook uw voorouders niet, 8 goden van de naburige volken, vlakbij of ver weg of waar ook ter wereld, 9 luister dan niet naar zo iemand en geef niet toe; wees onverbiddelijk, heb geen medelijden met hem en houd hem niet de hand boven het hoofd. 10 Je moet hem ter dood brengen; samen met je volksgenoten moet je hem stenigen tot de dood erop volgt, en zelf moet je de eerste steen werpen. 11 Dat is zijn straf, want hij heeft geprobeerd je te vervreemden van de Eeuwige, je God, die jou uit de slavernij in Egypte heeft bevrijd. 12 Het hele volk van Israël moet daardoor worden afgeschrikt, zodat dergelijke wandaden zich niet herhalen.’

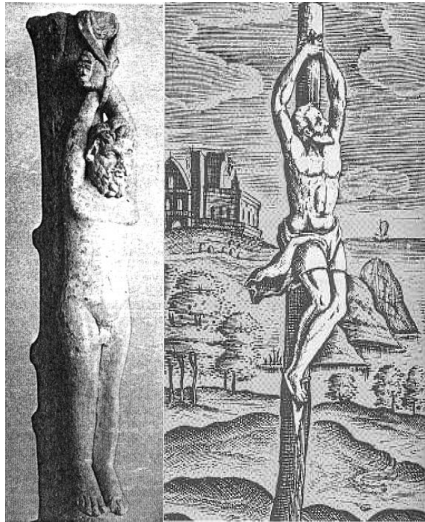
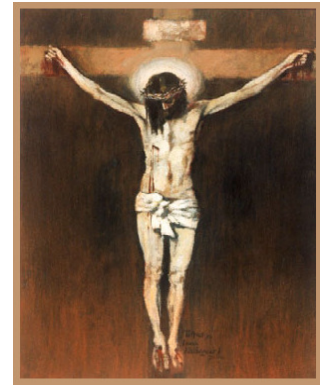
En ook leren we uit Exodus 7 dat ‘wonderen’ niet per sé door God zijn verricht. De tovenaars van de farao van Egypte imiteerden succesvol de wonderen die de Eeuwige door middel van Mosjé verrichte. En daarbij kan iedereen bedenken, dat die ‘messiasbelijdende’ missionarissen, die al zoveel hebben verdraaid en gelogen, wellicht hun persoonlijke ‘wonder’ ook verzonnen hebben in hun duivelse streven ons af te trekken van ons goddelijke pad. Herinner je dan, dat volgens hun ideeën 15.000.000 Joden afgeslacht moeten worden om de verlossing te completeren: luister niet naar antisemieten en Jodenslachters!

Een Jood zonder kennis en zonder zelfrespect sluit zich aan bij ‘Jews for Jesus’ en ‘Beth Yeshua’. Een Jood mét kennis en zelfrespect blijft thuis bij ‘Jews for Moses’.

Het symbool van het christendom

Het kruis werd het symbool van het christendom omdat de Romeinen Jezus aan een kruis zouden hebben geëxecuteerd. Is dat zo?

Lezen wij het NT in het Griekse origineel, dan zien wij dat er nergens een kruis wordt genoemd. Wel wordt er 74 keer gesproken over JC aan een 'stauros', dat paal of staak betekent, en vijf keer over JC aan een 'xylon' oftewel 'boomstam'. Volgens het NT is JC dus niet gekruisigd maar aan een paal gespijkerd of gebonden,

zoals in de oudheid gebruikelijk was.

En zoals ook de Romeinen plachtten te doen.

Waar komt dan het kruis vandaan? Archeologen hebben die vraag voor ons beantwoord: uit het oude Babylon. Het kruis was het symbool van de Babylonische zonnegod. Een kruis met vier gelijke armen werd bijzonder geëerd als het 'Zonnewiel'.

Het kruis als christelijk symbool is van later datum dan het christendom. In de catacomben van Rome, waar de eerste christenen een schuilplaats vonden, zijn meerdere afbeeldingen van JC gevonden, maar op niet een van hen is hij afgebeeld aan een kruis. Uit de eerste vier eeuwen van de gewone jaartelling is geen afbeelding van Jezus aan een kruis bekend.

Ergo: JC werd bevestigd aan een staande paal en het kruis is er later bijverzonnen. Waarom? Om de hardnekkige heidense

verering van het kruis te verchristelijken en te gebruiken.

En dan kunnen we nog een stap verder gaan: werd Jezus geëxecuteerd omdat hij zieken genas en armen troostte op sjabát? De joodse traditie staat dit juist toe, maar toch wordt dit wel aangevoerd als excuus voor het christelijk antisemitisme. De Joodse religieuze elite zou in hem een concurrent gezien hebben en zich door middel van de Romeinen van hem ontdaan hebben.

Er is nog altijd geen historisch bewijs voor de executie van JC (en ook niet voor zijn bestaan), ook al is de periode waarin hij geleefd zou hebben verder uitstekend gedocumenteerd, maar **indien** het verhaal op waarheid rust, dan staat er in het NT overduidelijk dat de executie plaatsvond omdat JC in opstand was gekomen tegen de Romeinse bezetter, door zich zelf op te werpen als afstammeling en erfgenaam van koning David: als de koning van de Joden. In Johannes 19:12 staat, dat JC geëxecuteerd werd "want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer". Dat was het argument dat Pontius Pilatus overtuigde. Vers 15: "Pilatus vroeg: 'Moet ik uw koning aan de staak laten hangen?' Maar de hogepriesters antwoordden: 'Wij hebben geen andere koning dan de keizer!'"

En in Lucas 23:2 staat: "We hebben vastgesteld dat deze man ons volk van het rechte pad afbrengt en de mensen ervan weerhoudt belastingen aan de keizer te betalen en dat hij van zichzelf zegt de messiaanse koning te zijn".

En in Handelingen 17:7: "Allemaal overtreden ze de verordeningen van de keizer door te beweren dat iemand anders koning is, een zekere Jezus".

In de originele Griekse tekst staat, dat Pilatus Jezus vroeg of hij inderdaad de koning van de Joden was, en dat Jezus daarop antwoordde met een welgemeend "JA!" En ook staat er in alle evangeliën

dat Pilatus aan de staak een bord liet bevestigen met daarop in drie talen (Latijn, Grieks en Aramees): “Jezus de Nazarener, de koning van Judea”.

Al het bovenstaande toont onomstotelijk aan dat Jezus volgens het NT, volgens de christelijke bijbel, werd geëxecuteerd als opstandeling tegen de bezetter. **Ve toe loo!** – En verder niets!

Was Jezus de joodse Verlosser?

De joodse Verlosser, de Masjéach, zal de mensheid verenigen onder de éne God en gerechtigheid en vrede doen regeren in de hele wereld. Aangezien dit nog niet heeft plaatsgevonden, is de Masjéach nog niet gekomen.

Heeft Jezus bestaan?

Als hierboven opgemerkt: voor zijn bestaan is geen historisch bewijs. Er zijn geen andere geschriften uit dezelfde periode die de verhalen in het NT staven. Binnen de kerken komen al honderden jaren wereldwijd vele onderzoekers en priesters en dominees er rond voor uit, dat het niet aannemelijk is, dat Jezus heeft bestaan.

De vier evangeliën werden in het verleden nogal eens aangedragen als geschreven door tijdgenoten van Jezus en daardoor als betrouwbare getuigenissen van zijn bestaan. Helaas zijn de vier boeken pas aan het eind van de tweede eeuw voor het eerst toegeschreven aan vier personen die ten tijde van Jezus zouden hebben geleefd: Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes. Voor die tijd waren het anonieme werken. Zij werden in het jaar 180 door Irenaeus van Lyons aan vier schrijvers toegedicht, omdat de aarde vier hoeken had en er vier windrichtingen waren. Duidelijk is nu dat niemand wist noch weet wanneer de evangeliën geschreven zijn, noch door wie.

Bekijken we de evangeliën, dan zien we dat Matteüs en Lucas voor 90% overgeschreven zijn uit Marcus en in de overige 10% elkaar tegenspreken over de afstamming van Jezus en bestaan uit zogenaamde citaten van Jezus (die Marcus en Johannes blijkbaar nooit gehoord hadden) en uit pseudo-historische details, die door niet één ander historisch document te staven zijn. Waar zij elkaar tegenspreken over kernfeiten als afstamming kunnen ze niet beiden waar zijn, en als ze niet beiden waar zijn, is het ook niet zeker dat waar zij wel overeenstemmen, zij gezamenlijk de waarheid vertellen. Helaas zijn het alleen deze twee onware boeken die beweren ons te vertellen over Jezus' afstamming, zijn geboorte en zijn kindertijd: wij weten dus niets over deze zaken, wij weten dus niet wie Jezus was.

Het evangelie van Marcus is het oudste, en was al bekend in het jaar 90. Het vertelt niet wie Jezus was en waar hij vandaan kwam. Sterker nog: het begint met Johannes de Doper die Jezus een rituele onderdompeling geeft en eindigt met geschrokken vrouwen die vluchten van Jezus' lege graftombe. (De laatste twaalf verzen die gebeurtenissen beschrijven na een wederopstanding van Jezus zijn later toegevoegd). Tel daarbij op dat de Marcus, die het evangelie zou hebben geschreven, niet in Palestina woonde en geen volgeling van Jezus was (hij legt Jezus wetsverklaringen in de mond die in Palestina niet mogelijk waren, zoals het geval van een vrouw die van haar echtgenoot scheidt: alleen mannen konden een scheiding uitspreken), en het is duidelijk dat 'zijn' informatie niet als bewijs kan dienen. Marcus bestaat uit 25 pagina's. De hervertelling in Lucas is 43 pagina's lang: we weten dat verhalen groeien elke keer dat ze verteld worden.

Overigens: in Marcus 7 wordt Jezus (zogenaamd een geletterde Palestijnse Jood) een citaat van Jesjajáh (29:13) in de mond gelegd volgens de Griekse foutieve vertaling van het originele Hebreeuws. Verdomd onwaarschijnlijk, mag ik wel zeggen! Bovendien kloppen de geografische beschrijvingen van Palestina in Marcus absoluut niet. Het evangelie van Marcus is dus ook al in een latere tijd én buiten Palestina geschreven én door iemand die nooit in Palestina is geweest en Jezus dus niet gekend kan hebben. Ergo: ook het evangelie van Marcus is volledig onbetrouwbaar.

Het evangelie van Johannes is rond het jaar 110 opgesteld. Als de schrijver ten tijde van de executie van Jezus (in het jaar 32) oud genoeg was om die te kunnen bijwonen én bevatten, moet hij zeventig jaar later toch minstens 80 jaar oud geweest zijn. Mensen werden in de antieke wereld zelden zo oud, en de vraag is ook nog eens hoe nauwkeurig het geheugen van een voor die tijd STOKoude man nog kan zijn geweest. En verder: als Johannes werkelijk zulke wonderbaarlijke zaken had meegemaakt, waarom wachtte hij dan tot de vooravond van zijn dood alvorens hij zijn ervaringen opschreef voor het nageslacht?

Johannes bevat geen enkele informatie over de mens Jezus. Het vertelt alleen over de mythische Jezus, over de Jezus als spiritueel wezen. En de wonderen die Johannes beschrijft, zijn letterlijk overgeschreven uit het veel oudere “Boodschap van Tekenen”, van welke de schrijver en de datum onbekend zijn. Daarbij komt dan ook nog eens, dat het evangelie van Johannes oorspronkelijk eindigde na vers 31 van hoofdstuk 20. Juist hoofdstuk 21, waarin Johannes opgevoerd wordt als de schrijver, is door een ander geschreven en later toegevoegd: een vervalsing. Ook dit boek is dus onwaar.

Het boek Openbaring is veel ouder dan het christendom. Geleerden menen dat het een oud Joods geschrift is, dat door christenen naderhand is herschreven. Het is een apocalyptisch boek dat duidelijk een product is van antieke astrologie, en de hoofdpersoon is geen mens maar een astraal lichaam dat in visioenen wordt waargenomen. In het beste geval is de Jezus in Openbaring een god die voor christelijke doeleinden omgevormd is tot mens.

Blijven eigenlijk alleen de brieven van Paulus over, maar laat nu juist Paulus (die een volgeling van Jezus werd na een periode van krankzinnigheid...) zeggen, dat hij Jezus nooit zelf heeft ontmoet, maar hem heeft gezien in een visioen tijdens wat lijkt op een epileptische aanval.

Dertien brieven in het NT worden toegeschreven aan Paulus, maar slechts vier blijken (grotendeels) door een en dezelfde auteur geschreven te zijn. Misschien Paulus. Een van die vier is Korintiërs 2. Daarin zegt Paulus (?) dat Aretas, koning van de Nabateeërs, hem vervolgde om zijn christendom. We weten van Aretas dat hij stierf in het jaar 40. Paulus zegt dus een tijdgenoot te zijn geweest van Jezus en een christen. En dan blijkt vreemd genoeg, dat Paulus al de wonderbaarlijkheden die we gelezen hebben in de evangeliën, in het geheel niet kent. Zijn brieven zeggen niets over de ouders van Jezus, niets over een onbevleete ontvangenis, niets over Nazaret als geboorteplaats (dat kan ook niet, want Nazaret [‘Natsérret’] bestond 2000 jaar geleden nog niet!), niets over zijn geboorte of sterfjaar noch over zijn woonplaats, niets over de rechtzaak van Jezus ten overstaan van Pilatus, en niets over Jeruzalem als de locatie van zijn executie. Ook noemt Paulus Johannes de Doper noch de verraderlijke Judas, noch legt hij een verband tussen Petrus en Jezus. Verder beschrijft Paul niet één door Jezus verricht wonder en beschrijft hij Jezus ook niet als de leraar in de ethiek, die de evangeliën van hem maakten. En het gekste: Paulus schrijft aan Jezus dezelfde onmogelijke wetsverklaring inzake een scheidende vrouw toe als Marcus deed! De Leidense professor Willem Christiaan van Manen publiceerde in 1896 zijn boek ‘Paulus’, waarin hij stelt dat alle 13 aan Paulus toegeschreven brieven vervalsingen zijn.

We mogen hieruit gevoeglijk aannemen, dat alle verhalen in het NT uit de duimen van fantasten gezogen zijn.

Tenslotte wordt door missionarissen wel gezegd, dat in de joodse geschriften veel verwijzingen naar de historische figuur Jezus voorkomen. L. Gordon Ryland schreef daarover in zijn boek ‘Did Jesus Ever Live?’ (1935):

“Alles wat de rabbijnen wisten over Jezus hadden zij gelezen in de evangeliën. Aangezien ook nu nog Joden het als een feit zien, dat Jezus inderdaad heeft bestaan, is het geen wonder (!) dat Joden in de tweede eeuw die aanname ook deden. In het uit die tijd stammende ‘Dialog met Trypho’ zegt de

Jood Trypho: “jullie volgen een leeg gerucht en maken voor jezelf een verlosser... als hij ooit geboren werd en echt heeft bestaan, dan is hij [vreemd genoeg] bij niemand bekend”.

In de Talmóed (4^e/5^e eeuw) wordt Jezus genoemd, maar hij wordt daar geïdentificeerd als 1. Jezus ben Pandierah, een wonderdoener die gestenigd en in een boom gehangen werd 100 jaar voor de gewone jaartelling, en als 2. Jezus ben Stadah, die in de 2^e of 3^e eeuw geleefd heeft, en in Lydda werd gestenigd en opgehangen. De rabbijnen die in de Talmóed genoemd worden en de samenstellers hadden dus nooit van Joodse getuigen gehoord over een Joodse Jezus uit Nazaret die zichzelf had uitgeroepen tot koning der Joden. Ze kenden alleen de (onware) verhalen uit de volkomen onbetrouwbare evangeliën en slaagden er niet in de Jezus van de christenen te identificeren binnen het Joodse volk. Tel daarbij op, dat van joodse (spirituele) leiders die eeuwen voor de gewone jaartelling leefden, veel biografische gegevens bekend zijn, en zelfs geschreven werken zijn overgebleven, terwijl van Jezus, die zo ontzettend belangrijk zou zijn geweest, niet één werkje bekend is...

Het is onweerlegbaar: Jezus heeft nooit bestaan.

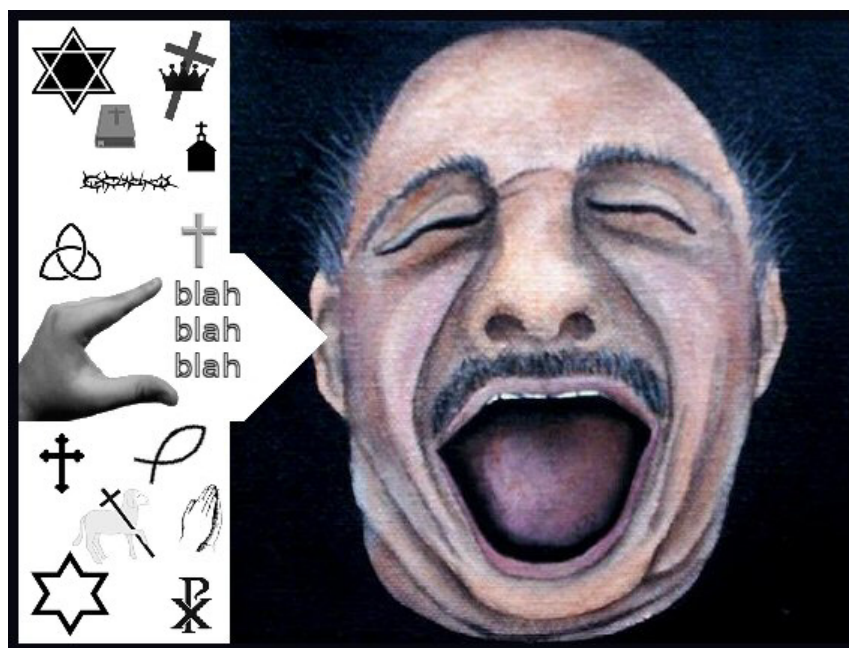
Jezus is een romanfiguur uit een slecht geschreven roman.

Zeg dat maar tegen de missionarissen die jou willen bekeren en jouw volk willen vernietigen.

Hun ‘blijde boodschap’ is niet meer dan de gebruikte lucht die zij uitademen.

De enige correcte reactie op de evangelisatiepraatjes is dan ook:

GAAAAAAAP!

Wij Joden weten wel beter:

Échte messiaanse Joden weten dat Masjéach nog niet gekomen is

Wat schreven christelijke geleerden over het al - dan niet bestaan van Jezus?

Hermann Samuel Reimarus (1694-1768). 1778, On the Intention of Jesus and His Teaching. Reimarus klaagde de schrijvers van de evangeliën aan wegens opzettelijk bedrog.

Francois Marie Arouet (Voltaire) (1694-1778). Product van een Jezuïetenschool. Schreef: "Het christendom is de meest belachelijke, meest absurde en meest bloeddorstige godsdienst die ooit onze wereld heeft geïnfecteerd... De ware God kan niet uit een meisje geboren zijn, noch gestorven aan een staak, noch gegeten worden in een stukje gebakken deeg". Voltaire werd gevangengezet en verbannen, zijn boeken werden door de burgerlijke en kerkelijke autoriteiten verboden en verbrand. Na de Franse revolutie werd hij eervol bijgezet in het Pantheon. Zijn stoffelijke resten werden door christelijke fundamentalisten gestolen en in een vuilstort gegooit.

Graaf Constantine Volney, 1787, Les Ruines; ou, Méditation sur les révolutions des empires (Ruins of Empires). Geleerde die bewijzen vond voor de herkomst van het christendom in het oude Egypte, dus ver voor Jezus zou hebben bestaan.

Edward Evanson, 1792, The Dissonance of the Four Generally Received Evangelists and the Evidence of their Respective Authenticity. Verklaarde de Evangeliën tot fabels.

Charles François Dupuis, 1794, Origine de tous les Cultes ou La Religion universelle. Astral-mythical interpretation of Christianity (and all religion). "Een enorme blunder is eenvoudiger te verbreiden dan een enorme waarheid, want het is eenvoudiger te geloven dan te beredeneren, en omdat de mensen liever romantische wonderverhalen horen dan de historische feiten."

Robert Taylor, 1828, Syntagma Of The Evidences Of The Christian Religion; 1829, Diegesis. Taylor werd tot gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij stelde dat het christendom niet gebaseerd was op historische waarheid maar op een mythe.

Bruno Bauer, 1841, Criticism of the Gospel History of the Synoptics. 1877, Christus und die Caesaren. Der Hervorgang des Christentums aus dem römischen Griechentum. The original iconoclast. Bauer ontkende de authenticiteit van de brieven van Paulus en alle historische basis voor het bestaan van Jezus. "Al dat we weten over Jezus is fantasiewerk." Al in 1842 werd Bauer ontslagen als professor van de theologie van het Nieuwe Testament aan de universiteit van Tübingen.

Ralph Waldo Emerson, 1841, Essays. Ooit een Trinitarian Christian en voormalig Unitarian dominee meende dat Jezus slechts een profeet was geweest, en noemde het christendom een middenoosterse staatsvorm.

Mitchell Logan, 1842, Christian Mythology Unveiled. "Wat eenmaal aanvaard is als waarheid, hoe slecht gefundeerd en hoe absurd is, zal altijd de overhand houden."

David Friedrich Strauss, 1860, The Life of Jesus Critically Examined. Lutheraanse voorganger analyseerde de wonderen beschreven in de evangeliën als mythen en reduceerde Jezus tot een gewoon mens. Hij werd ontslagen.

Ernest Renan, 1863, Das Leben Jesu. Een katholieke priester die een geromantiseerde biografie schreef van Jezus als mens. Zijn aanstelling werd hem ontnomen.

Robert Ingersoll, 1872, *The Gods*. Bijzonder begaafd spreker uit Illinois, USA. "Zou een wezen van buiten onze wereld, dat op aarde kwam met een oneindig belangrijke boodschap voor de mensheid, niet de voorzorg en de moeite hebben genomen, bewijs achter te laten voor zijn bestaan? Is het echte wonder niet, dat er niet één geschrift van de zogenaamde 'christus' bekend is".

Kersey Graves, 1875, *The World's Sixteen Crucified Saviours*. Quaker uit Pennsylvania, USA. Hij identificeerde de heidense kern van 'de christelijke verzinselen'.

Allard Pierson, 1879, *De Bergrede en andere synoptische Fragmenten*. Theoloog en historicus die de Bergrede identificeerde als een samenvoeging van citaten uit oudere Joodse geschriften. Met deze publicatie begon de stroming van Hollandse Radicale Kritiek, die niet alleen de echtheid van alle 13 aan Paulus toegeschreven brieven in twijfel trok, maar ook het historisch bestaan van Jezus.

Bronson C. Keeler, 1881, *A Short History of the Bible*. Een klassiek voorbeeld van ontmaskering van de christelijke valsheid in geschrifte.

Abraham Dirk Loman, 1882, "Quaestiones Paulinae," in *Theologisch Tijdschrift*. Professor in de theologie in Amsterdam, die tot de conclusie kwam dat alle boeken van het NT uit de 2e eeuw stamden, zodat er dus in het hele NT geen getuigenissen van eventuele tijdgenoten zijn. Hij concludeerde dat het christendom een samensmelting was van joods denken en Romeins-Grieks denken. Toen Loman op latere leeftijd blind werd, zei hij, dat juist zijn blindheid hem inzicht verschafte in de duistere geschiedenis van de kerk!

Thomas William Doane, 1882, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions*. Een prachtige onthulling van de heidense bronnen van bijbelse mythen en wonderen.

Samuel Adrianus Naber, 1886, *Verisimilia. Laceram conditionem Novi Testamenti exemplis illustrarunt et ab origine repetierunt*. Classicus die in de christelijke geschriften oude Griekse mythen herkende.

Gerald Massey, 1886, *Historical Jesus and Mythical Christ*. 1907, *Ancient Egypt-The Light of the World*. Deze geleerde legde de oorsprong van het christendom in het antieke Egypte.

Edwin Johnson, 1887, *Antiqua mater. A Study of Christian Origins*. Engelse theoloog die de vroege christenen identificeerde als Grieken, die de mythe van Dionysos Eleutherios herschrijven tot een verhaal over een zelfopofferende god-mens. Hij betitelde de twaalf apostelen als 'uit de duim gezogen'.

Rudolf Steck, 1888, *Der Galaterbrief nach seiner Echtheit untersucht nebst kritischen Bemerkungen zu den Paulinischen Hauptbriefen*. Zwitserse geleerde die alle brieven van Paulus aanmerkte als vervalsingen.

Willem Christiaan van Manen, 1896, *Paulus*. Professor te Leiden. Geloofde niet in de lichamelijke opstanding van Jezus. Kwam ook tot de conclusie dat alle brieven van Paulus vervalsingen waren en concludeerde bovendien dat het boek Handelingen gebaseerd was op de geschiedschrijving van de Romeinse Jood Flavius Josephus, die na de vernietiging van de Tempel in 72 Palestina bezocht.

Joseph McCabe, 1897, *Why I Left the Church*. 1907, *The Bible in Europe: an Inquiry into the Contribution of the Christian Religion to Civilization*. 1914, *The Sources of the Morality of the Gospels*. Franciscan monk-turned-evangelical atheist. McCabe schreef veel boeken, waarin hij de

christelijke legenden aan flarden scheurde. “Er is geen Jezus-persoon in de Evangeliën”, schreef hij, “er is een dozijn Jezus-personen!”

Albert Schweitzer. 1901, *The Mystery of the Kingdom of God*. 1906, *The Quest of the Historical Jesus*. Beroemde Duitse missionaris (35 jaar in Kameroen, in zijn eigen ziekenhuis). Hij bespote de menslievende Jezus uit de kerk en steunde het werk van de Hollandse radicalen. Zijn persoonlijke conclusie was, dat Jezus een godsdienstfanaat was geweest, die het einde der tijden profeteerde, dat hij dan ook teleurgesteld was overleden (! Niet geëxecuteerd). Hij zei, dat wie zoekt naar een historische Jezus hooguit een weerspiegeling van zichzelf vindt.

Wilhelm Wrede, 1901, *The Messianic Secret*. Wrede toonde aan hoe in Marcus een valse voorstelling wordt geschapen gebaseerd op voorchristelijk bijgeloof.

Thomas Whittaker, 1904, *The Origins of Christianity*. Christen die de kerk verliet en Jezus tot sprookje verklaarde.

William Benjamin Smith, 1906, *Der vorchristliche Jesus*. 1911, *Die urchristliche Lehre des reingöttlichen Jesus*. Brengt argumenten voor de oorsprong van het christendom uit een veel oudere culte op het eiland Cyprus.

Albert Kalthoff, 1907, *The Rise of Christianity*. Noemde het christendom een psychose van radicale sociale hervormers (‘communisten’) uit het Romeinse rijk.

Gerardus Bolland, 1907, *De Evangelische Jozua*. Leidense professor, die de bron van het christendom in de Joodse gnostiek legde, met als centrum het Egyptisch Alexandria. De hoofdpersoon in het NT is de ‘zoon van Noen’ uit de Tanách, die door Mosjé ‘Jehosjóea’ genoemd werd. De maagd Maria symboliseert het volk Israël, dat Jehosjóea voortbracht dankzij haar relatie met God. ‘Zoon van Noen’ duiden de Joodse gnosten aan met ‘nètser’ - ‘telg’. Zichzelf noemden zij ‘Netsríem’. Door de Joden worden de christenen tot op de dag van vandaag ‘notsríem’ genoemd, en Jezus de ‘notsríe’. Hieruit is ook de naam Natsérret (Nazaret) genomen voor het dorpje dat in de vierde eeuw ontstond rond de vermeende woonplek van Jozef en Maria.

Mangasar Magurditch Mangasarian, 1909, *The Truth About Jesus ? Is He a Myth?* Voormalig Presbyteriaanse dominee, die de verzinselen doorzag.

Karl Kautsky, 1909, *The Foundations of Christianity*. Een socialist die het christendom zag als voortkomend uit de klassenstrijd in het oude Rome. Zie ook Albert Kalthoff, 1907.

John E. Remsburg, 1909, *The Christ: A critical review and analysis of the evidences of His existence*. “De evangeliën wemelen van de tegenstrijdigheden. Ik twijfel aan het bestaan van Jezus, en het verhaal dat Jezus bovennatuurlijk is, is pure fantasie.”

Arthur Drews, 1910, *Die Christusmythe (The Christ Myth)*. 1910, *Die Petruslegende (The Legend of St Peter)*. 1924, *Die Entstehung des Christentums aus dem Gnostizismus (The Emergence of Christianity from Gnosticism)*. Eminente Duitse filosoof. Volgens hem is het NT een bewerking van verhalen rond een antiek mystiek personage, dat door de schrijvers werd gemodelleerd met karaktertrekken uit de Profeten en andere joodse wijze geschriften. Ook waren gebruikte elementen geleend uit de werken van Plato.

John Robertson, 1910, Christianity and Mythology. 1911, Pagan Christs. Studies in Comparative Hierology. 1917, The Jesus Problem. Identificeerde de Jezusfiguur met een antieke godheid in de vorm van een lam.

Alexander Hislop, 1916, The Two Babylons. Onthulde hoe de meerderheid van de Rooms-katholieke rituelen en ritualia rechtstreeks uit heidense culten stammen.

Edward Carpenter, 1920, Pagan and Christian Creeds. Toonde aan dat het christendom van heidense origine is.

John J. Jackson, 1938, Christianity Before Christ. Ook hij verwees naar een Egyptische oorsprong van het christendom.

Alvin Boyd Kuhn, 1944, Who is this King of Glory? 1970, Rebirth for Christianity. Volgens Kuhn heeft Jezus nooit bestaan, maar werd hij oorsponkelijk opgevoerd als een symbool voor de goddelijke ziel in elke mens.

Herbert Cutner, 1950, Jesus: God, Man, or Myth? Dit is een historische samenvatting van het eeuwenoude debat over het wel - of niet hebben bestaan van Jezus. Toont aan dat het idee van een verzonnen Jezus even oud is als het christendom (maar door de kerken altijd werd onderdrukt). Toont ook aan dat het christendom een van oorsprong heidense godsdienst is.

Georges Las Vergnas, 1956, Pourquoi j'ai quitté l'Eglise romaine Besançon. 1958, Jésus-Christ a-t-il existé? Vicaris generaal van het bisdom van Limoges, die zijn geloof verloor en de katholieke kerk verliet. Ook hij stelt dat Jezus niet heeft bestaan.

Guy Fau, 1967, Le Fable de Jesus Christ.

George Albert Wells, 1975, Did Jesus Exist? 1988, The Historical Evidence for Jesus. 1996, The Jesus Legend. 1998, Jesus Myth. 2004, Can We Trust the New Testament? Beschrijft het NT als absoluut onbetrouwbaar, en meent dat het christendom zich heeft ontwikkeld uit de joodse wijsheidsliteratuur.

Max Rieser, 1979, The True Founder of Christianity and the Hellenistic Philosophy. Het christendom werd ontwikkeld door Joden buiten het Beloofde Land en kwam daar pas in de 4e eeuw aan. Daarom ook zijn er van vóór de 4e eeuw geen christelijke archeologische vondsten gedaan in Palestina, maar wel in Rome en Egypte en Griekenland. Jezus is een fictie.

Karlheinz Deschner, 1986-2004, The Criminal History of Christianity, Volumes 1-8. Een leidende Duitse criticus van christendom en kerk. In 1971 werd Deschner in Nuremberg voor het gerecht gedaagd wegens 'belediging van de kerk'.

Hermann Detering, 1992, Paulusbrieve ohne Paulus?: Die Paulusbrieve in der holländischen Radikalkritik. Duitse dominee. Jezus noch Paulus hebben ooit bestaan.

Gary Courtney, 1992, 2004 Et tu, Judas? Then Fall Jesus! Het verhaal van het verraad van Judas is het verhaal van het verraad van Brutus. Jezus was de vermoorde Ceasar, en diens verhaal is door joodse aanhangers op schrift gesteld, uit voorzorg verhuuld als religieus werk, vermengd met de dood-en-wederopstanding cultus van Attis. Dit religieuze werk ging daarna een eigen leven leiden en leidde tot het christendom. De leiders van de (katholieke) kerk waren vertegenwoordigers van

Cesar's elite, die hoopten het Romeinse rijk te ondermijnen door middel van een nieuwe godsdienst die lijnrecht tegenover het wrede en agressieve karakter van Rome stond.

Michael Kalopoulos, 1995, *The Great Lie*. Griekse historicus die Griekse mythology terugvond in het NT. Hij onthulde hoe geslepen, bedrieglijk en autoritair de christelijke kerk te werk is gegaan.

Gerd Lüdemann, 1998, *The Great Deception: And What Jesus Really Said and Did*. 2002, *Paul: The Founder of Christianity*. 2004, *The Resurrection Of Christ: A Historical Inquiry*. Kwam na 25 jaar onderzoek tot de conclusie dat het christendom niet gesticht was door Jezus, maar wellicht door Paulus. Was professor theologie aan de universiteit van Göttingen, maar toen hij openlijk stelde dat de wederopstanding fantasie is, werd hij ontslagen. Niks academische vrijheid dus in Duitsland, zelfs niet bij het ingaan van de 21^e eeuw.

Alvar Ellegard, 1999, *Jesus One Hundred Years Before Christ*. Christianity seen as emerging from the Essene Church of God with the Jesus-prototype 'the Teacher of Righteousness'.

D. Murdock (aka 'Acharya S') 1999, *The Christ Conspiracy: The Greatest Story Ever Sold*. 2004, *Suns of God: Krishna, Buddha and Christ Unveiled*. Stelt dat JC een bijeengeraapte godheid is, die gebruikt werd voor een omwenteling in het Romeinse rijk, en daarna als staatsgod werd gebruikt om het rijk te verenigen. Jezus als werktuig voor de heersende klasse. Klinkt bekend?

Harold Liedner, 2000, *The Fabrication of the Christ Myth*. Anachronismen en geografische blunders in het NT. Het christendom ontmaskerd als de grootste fraudezaak in de geschiedenis.

Robert Price, 2000, *Deconstructing Jesus*. 2003, *Incredible Shrinking Son of Man: How Reliable Is the Gospel Tradition?* Een voormalig dominee en erkend geleerde toont aan dat de christelijke god Jezus samengesteld werd uit meerdere 1e eeuwse profeten, mysterieuze zelfverklaarde verlossers en wat dies meer zij.

Luigi Cascioli, 2001, *The Fable of Christ*. Een aanklacht tegen de katholieke kerk wegens het voordeel trekken uit oplichting.

Frank R. Zindler, 2003, *The Jesus the Jews Never Knew: Sepher Toldoth Yeschu and the Quest of the Historical Jesus in Jewish Sources*. In joodse geschriften uit de eerste eeuwen van de gewone jaartelling is geen enkel bewijs te vinden voor het bestaan van een Jezus die ook maar in de verste verte overeenkomt met de Jezus in het NT.

Tom Harpur, 2005, *The Pagan Christ: Recovering the Lost Light*. Canadese ex-Anglicaanse priester en geleerde stelt ook, dat Jezus een mythe is en dat de kern van het christendom uit de Egyptische afgodendienst komt.

Francesco Carotta, 2005, *Jesus Was Caesar: On the Julian Origin of Christianity*. Toont door middel van een uitputtende lijst met parallellen aan, dat Jezus en Julius Caesar één en dezelfde persoon zijn. Jezus is een geromantiseerde JC - Julius Caesar.

Joseph Atwill, 2005, *Caesar's Messiah: The Roman Conspiracy to Invent Jesus*. Atwill stelt dat de 1e eeuwse veroveraars van Judea Hellenistische Joden inhuurden om een vredelievende versie te schrijven van het militante Jodendom, dat de bezetting van Palestina zo moeilijk maakte.

Kenneth Humphreys, 2005, *Jesus Never Existed*. Humphreys brengt de meest overtuigende argumenten tegen een bovennatuurlijke Jezus.

Vóór de komst van het internet kon de kerk publicatie van de waarheid omtrent Jezus bijna volledig onderdrukken: schrijvers werden onder druk gezet en gevangen genomen, uitgevers werden bedreigd en beboet, boeken werden in beslag genomen en verbrand... Nu heeft in alle christelijke landen de bevolking toegang tot de waarheid. Nu is het nog slechts een kwestie van tijd aler de missionarissen wenend in de ruïnes van hun verlaten kerken zullen liggen en zich verdwaasd zullen vastklampen aan hun neergestorte kruisen.

Naschrift

Joden die zich door gebrek aan joodse kennis hebben laten misleiden door de christelijke missionarissen en nu graag willen terugkeren naar hun eigen volk, zijn welkom in alle joodse gemeenten in Nederland.

Voor contactgegevens van de joodse gemeenten zie de volgende websites:

Progressief joods:

www.klal-israel.nl

Open Joodse Gemeente Klal Israël te Delft, OPEN voor alle joodse zielen en voor eenieder die kennis wil maken met het Jodendom.
email: rabbijn@klal-israel.nl

www.beithachidush.nl

2 gemeenten (Amsterdam en Heerenveen),
gelieerd aan het Verbond voor Progressief Jodendom

www.ljg.nl

www.verbond.eu

9 gemeenten (Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Brabant, Gelderland, Twente, Utrecht, Flevoland, Groningen),
aangesloten bij het Verbond voor Progressief Jodendom

Conservatief joods:

www.masorti.nl

een traditionele gemeente (Weesp), afgescheiden van het NIK

Orthodox joods:

www.nik.nl

15 traditionele gemeenten (Almere, Amersfoort, Amsterdam, Breda, Bussum, Groningen, Haarlem, Leiden, Maasstricht, Nijmegen, Rotterdam, Stedendriehoek [Amersfoort etc], Twente, Zeeland, Zwolle),
orthodoxe signatuur, maar open ook voor niet-orthodoxe Joden

Dit is een uitgave van Stichting MaBáS

Geïnspireerd door 'Missionaries, a counter-missionary handbook', rabbi Bentzion Kravitz, www.jewsforjudaism.org